

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/78/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7018200651
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Tkáč
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7018200651.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tkáča a členov senátu JUDr. Mareka Kotoru a JUDr. Tatiany Sabadošovej v právnej veci žalobcu L. A. N., bytom Z. XX, XXX XX Z. A., proti žalovanému Centru právnej pomoci, Kancelária Prešov, Masarykova 10, 080 01 Prešov, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, č. sp.: KaPO 1N 12056/2018, ČRZ: 63928/2018 zo dňa 14.05.2018 takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a**.
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalované Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, rozhodnutím č. sp.: KaPO 1N 12056/2018, ČRZ: 63928/2018 zo dňa 14.05.2018 ako príslušný správny orgán podľa § 1 a 2 zákona č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núde a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Z. z. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte aj: „zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núde“) nepriznalo žalobcovi Ing. A. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XX, XXX XX Z. A. nárok na poskytovanie právnej pomoci v právnej veci ústavnej sťažnosti pre porušenie základných práv a slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/13/2017 zo dňa 16.01.2018.

2. Na odôvodnenie predmetného rozhodnutia žalovaný uviedol, že dňa 24.04.2018 bola centru doručená žiadosť žiadateľa (ktorý v tomto súdnom preskúmovacom konaní vystupuje v procesnom postavení žalobcu) o poskytnutie právnej pomoci týkajúcej sa už vydaného súdneho rozhodnutia v právnej veci ústavnej sťažnosti pre porušenie základných práv a slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/13/2017 zo dňa 16.01.2018. Žalovaný konštatoval, že vo veci právneho sporu, s ktorým sa žiadateľ obrátil na centrum, je daná pôsobnosť centra, keďže ide o konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Poukázal na to, že na preukázanie skutkového stavu a opodstatnenosti nároku žalobca predložil k žiadosti fotokópiu rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 10Sp/71/2015-40 zo dňa 30.05.2016, ako aj fotokópiu uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/13/2017 zo dňa 16.01.2018 a žiadateľovo vyjadrenie vo veci.

3. Ďalej žalovaný v rozhodnutí uviedol, že zo žalobcom predložených dokladov a vyjadrení vyplýva, že označeným uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/13/2017 zo dňa 16.01.2018 bolo konanie o dovolaní žiadateľa proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/55/2016 zo dňa 24.05.2017 v právnej veci žiadateľa proti odporcovi Centrum právnej pomoci, so

sídlom Slovenská 40, Prešov o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 1N 3494/12-2355/15-KaPO, r.z. 34511/2015 zo dňa 28.05.2015 zastavené. Odvolací Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 3Sžo/55/2016 zo dňa 24.05.2017 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 10Sp/71/2015-40 zo dňa 30.05.2016, ktorým krajský súd potvrdil napadnuté rozhodnutie odporcu č. 1N 3494/12-2355/15-KaPO, r.z. 34511/2015 zo dňa 28.05.2015. Žiadateľ sa dovolaním domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zrušil rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/55/2016 zo dňa 24.05.2017, ako aj rozsudok Krajského súdu č. k. 10Sp/71/2015-40 zo dňa 30.05.2016 a taktiež rozhodnutie odporcu č. 1N 3494/12-2355/15-KaPO, r.z. 34511/2015 zo dňa 28.05.2015 a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Ďalej konštatoval, že z predloženej fotokópie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/13/2017 zo dňa 16.01.2018 vyplýva, že žiadateľ podľa poznámky na jeho kópii toto rozhodnutie prevzal dňa 16.02.2018. V zmysle § 238 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku je uznesenie právoplatné, ak ho nemožno napadnúť odvolaním alebo sťažnosťou a jeho právoplatnosť nastáva doručením uznesenia. Lehota na podanie ústavnej sťažnosti proti predmetnému uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky začala plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti predmetného uznesenia, t.j. 16.02.2018, a koniec lehoty pripadol na deň 16.04.2018. V zmysle príslušných ustanovení zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi sa konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci začína podaním písomnej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, doloženej dokladmi a údajmi preukazujúcimi skutočnosti uvedené v žiadosti a skutočnosti rozhodujúce na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Žiadosť žiadateľa bola centru doručená dňa 24.04.2018, teda až po uplynutí lehoty na podanie ústavnej sťažnosti pre porušenie základných práv a slobôd. Žalovaný mal preto už po bežnom (jednoduchom) právnom posúdení za to, že právna vec, s ktorou sa žiadateľ obrátil na centrum, je z vyššie uvedených dôvodov zrejme bezúspešná. Vzhľadom na skutočnosť, že nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc (stanovených v § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi) a nespĺnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci, žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci priznaný nebol.

4. Žalobca včas podanou správnu žalobou žiadal na nariadenom pojednávaní preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušiť ako nezákonné a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Tvrdil, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, skutkový stav, ktorý centrum vzalo za základ napadnutého rozhodnutia je v rozpore s administratívnym spisom, alebo v ňom nemá oporu, a došlo aj k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, t.j. uplatnil zrušujúce dôvody uvedené v § 191 ods. 1 písm. c), d), e) f) a g) Správneho súdneho poriadku.

5. Žalobca v žalobe zdôraznil, že žiadosť o určenie advokáta na zastupovanie vo veci ústavnej sťažnosti pred Ústavným súdom Slovenskej republiky zo dňa 12.03.2018 podal na poštovú prepravu dňa 14.03.2018. Na túto žiadosť žalovaný reagoval výzvou na doplnenie údajov v žiadosti o poskytovanie právnej pomoci zo dňa 27.03.2018, ktorú prevzal dňa 13.04.2018. Zdôraznil, že žalovaný vo svojej výzve potvrdil, že 15.03.2018 im bol doručený list žiadateľa, z obsahu ktorého vyplýva, že žiada o poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti pre porušenie jeho základných práv a slobôd, a táto žiadosť bola žalovaným zaevidovaná pod sp. zn. KaPO 1N 12056/2018. Podľa žalobcu však Centrum právnej pomoci iba hľadá zámienky, ako mu nepriznať právnu pomoc, t.j. zastúpenie kvalifikovaným právnym zástupcom. Na základe jeho prvej žiadosti zo dňa 23.08.2012 rozhodol žalovaný nepriznaním nároku na poskytnutie právnej pomoci sp. zn. 1N 3494/12, evid. č. 328/13 zo dňa 28.01.2013, ktoré rozhodnutie bolo rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Sp/7/2013 zo dňa 26.06.2013 potvrdené, avšak na základe podaného odvolania boli označené rozhodnutia rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/61/2013 a 5Sžo/62/2013 zo dňa 31.01.2014 zrušené a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Následne žalovaný rozhodnutím sp. zn. 1N 3494/12-870/2013-3122/14-KaPO, r.z.: 57560/2004 zo dňa 28.10.2014 priznal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci a bol mu určený advokát JUDr. Ján Buroci. Tento zástupca po podpísaní plnomocenstva a dohody o poskytovaní právnej pomoci zo dňa 12.12.2014 si svojvoľne robil podania na súd, a preto aj vzhľadom, na jeho ďalší postup, ako aj jeho stanoviská mu žalobca plnomocenstvo odvolal. Následne žalovaný rozhodnutím sp. zn. 1N 3494/12-2355/15-KaPO, r.z.: 34511/2015 zo dňa 28.05.2015 odňal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci a proti rozhodnutiu bolo podané odvolanie dňa 06.07.2015. Ďalej

žalovaný uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 10Sp/71/2015-40 zo dňa 30.05.2016 bolo rozhodnutie žalovaného zo dňa 28.05.2015 potvrdené, a na základe podaného odvolania vo veci rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozsudkom sp. zn. 3Sžo/55/2016 zo dňa 24.05.2017 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach. Proti tomuto rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo podané dovolanie zo dňa 19.08.2017, a o tomto dovolaní opätovne rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Sdo/13/2017 zo dňa 16.01.2018, ktorým dovolací súd konanie zastavil. Proti tomuto uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bola podaná ústavná sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 17.04.2018 spolu so žiadosťou o určenie advokáta zo dňa 12.03.2018.

6. Žalobca nesúhlasil, že vo veci, s ktorou sa obrátil na žalovaného so žiadosťou o právnu pomoc, nie je vylúčená zrejmá bezúspešnosť. Poukázal, že takéto rozhodnutie je v zásadnom rozpore s predchádzajúcimi rozhodnutiami žalovaného, pričom žalovaný nerešpektuje právoplatné rozsudky, a ani rozsudok Krajského súdu v Košiciach, kde sa uvádza: „Zrejmá bezúspešnosť, osobitne tak, ako je zadefinovaná v § 8 zákona o bezplatnej právnej pomoci, povahou veci vylúčená. Ide totiž o konanie v tak citlivých veciach, že zákonodarca považoval za potrebné poskytnúť účastníkom širšiu ochranu ich práv tým, že uložil súdu povinnosť aktívne zisťovať skutočnosti a dôkazné prostriedky nad rámec návrhov účastníkov konania, ktoré by inak, napr. z dôvodu neznalosti práva alebo faktickej či právnej nemožnosti určitý dôkaz obstarat', boli by na svojich právach a právom chránených záujmoch poškodené.“ Podľa žalobcu sa však toto stalo v preskúmvanej veci, pretože Krajský súd v Košiciach mu rozhodnutím sp. zn. 10Sp/71/2015-40, rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/55/2016 zo dňa 24.05.2017, ako aj rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/13/2017 zo dňa 16.01.2018 toto právo uprel. Zdôraznil, že pre rozhodnutie žalovaného o nepriznaní právnej pomoci nestačí, že zrejmú bezúspešnosť sporu nemožno vylúčiť, ale je nevyhnutné, aby bezúspešnosť sporu žiadateľa bola tak jednoznačná, že je zrejmá už na základe zbežného posúdenia veci, pretože v opačnom prípade ide len o možnú bezúspešnosť sporu, ktorá o sebe nevyklučuje žiadateľa z nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona.

7. Žalobca v ďalšom žalobnom dôvode nesúhlasil so záverom žalovaného, že jeho žiadosť o poskytnutie právnej pomoci bola podaná po lehote na podanie ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR v dovolacom konaní. Tvrdil, že žalovaný takýmto tvrdením zakrýva svoju neschopnosť a zrejme aj zaujatosť voči žiadateľovi, pričom žalovaný je zrejme neschopný určiť kvalifikovaného advokáta pre danú vec. Ďalej tento dôvod odôvodnil tým, že žalovaný ani v jednej právnej veci podaných ústavných sťažností žalobcovi nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci, a to po tom, čo Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol ústavnú sťažnosť z dôvodu, že určený advokát z centra právnej pomoci nevládol (nevedel) napísať ani jednoduché plnomocenstvo pre ústavný súd, čím žiadateľovi o právnu pomoc spôsobil nekvalifikovaným právnym zastúpením škodu v nie malej sume. Vzhľadom na tieto skutočnosti považoval žalobca rozhodnutie žalovaného za nezákonné, svojvoľné, dokonca šikanózne a navyše aj zmätočné a nepreskúmateľné rozhodnutie, ktorým mu v konečnom dôsledku bolo obmedzené právo na jeho právnu ochranu.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 25.02.2019 k správnej žalobe navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Namietal, že v žalobe žalobca neuviedol z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov považuje žalobou napadnuté rozhodnutie za nezákonné, pretože sa obmedzil len na rekapituláciu dôvodov nepriznania právnej pomoci v predmetnej veci uvedených v odôvodnení rozhodnutia žalovaného. Žalobca tak neuviedol žiadne žalobné dôvody, ktoré sú nevyhnutnou obsahovou súčasťou správnej žaloby, pretože Správny súdny poriadok predpokladá konkrétnosť skutkových a právnych dôvodov. Žalovanému z podanej žaloby nie je zrejmé, akou úvahou došiel žalobca k záveru, že rozhodnutie je postihnuté vadou nezákonnosti. Obsah podanej žaloby tak nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu ide len o obyčajnú nespokojnosť s rozhodnutím žalovaného.

9. Vo vzťahu k posúdeniu zrejmej bezúspešnosti sporu žalovaný zotrval na záveroch uvedených v odôvodnení preskúmvaného rozhodnutia, ku ktorým dodal nasledovné:

„List žalobcu zo dňa 12.03.2018, z obsahu ktorého vyplýva, že žiada o poskytnutie právnej pomoci v konaní pred súdom v právnej veci ústavnej sťažnosti pre porušenie základných práv a slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Sdo/13/2017 zo dňa 16.01.2018 a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol Centru právnej pomoci, Kancelárii Prešov (ďalej len „centrum“), doručený dňa 15.03.2018 a zaevidovaný pod sp. zn. KaPO IN 12056/2018. Následne konajúce centrum vyzvalo

žalobcu výzvou zo dňa 27.03.2018, sp. zn. KaPO IN 12056/2018, ČRZ: 41315/2018, na doloženie predpísanej žiadosti - tlačiva spolu s ostatným dokumentmi potrebnými na posúdenie priznania nároku v predmetnej veci.

V zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o sa konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci začína podaním písomnej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, doloženej dokladmi a údajmi preukazujúcimi skutočnosti uvedené v žiadosti a skutočnosti rozhodujúce na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Podotýkame, že nárokové konanie pred príslušným centrom začína podaním žiadosti na predpísanom tlačive, nezačína zaslaním listu, v ktorom klient žiada o právnu pomoc.

Následne bola predpísaná Žiadosť od žalobcu - žiadateľa, centru doručená 24.04.2018. Dvojmesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti proti predmetnému uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky začala plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia, teda 16.02.2018 a koniec lehoty pripadá na deň 16.04.2018. Žalobcova žiadosť na predpísanom tlačive bola príslušnému Centru doručená už po uplynutí lehoty na podanie ústavnej sťažnosti pre porušenie základných práv a slobôd.“

10. V závere vyjadrenia žalovaný poukázal na právne názory vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/13/2015 dňa 01.12.2015, podľa ktorého je úlohou správneho orgánu skúmať vylúčenie zrejmej bezúspešnosti v konaní, v ktorom žiada o poskytnutie právnej pomoci, a to aj vo vzťahu k prípadnému neúspechu z procesných dôvodov, napr. z dôvodu včasného nepodania opravného prostriedku.

11. Žalobca v replike zo dňa 22.05.2019 nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného v písomnom vyjadrení k správnej žalobe a zdôraznil, že žiadateľ o právnu pomoc podal včas formálnu žiadosť o jej poskytnutie, a to z dôvodu, že hrozí zmeškanie lehoty pre danú vec. Uvedenú skutočnosť však správny orgán v preskúmanom rozhodnutí neuviedol.

12. Žalovaný sa duplikou k replike žalobcu písomne nevyjadril, napriek tomu, že replika žalobcu spolu s výzvou súdu zo dňa 05.06.2019 bola žalovanému preukázateľne doručená dňa 06.06.2019.

13. Správny súd v konaní podľa § 177 a nasl. Správneho súdneho poriadku, rozhodujúc o všeobecnej správnej žalobe, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj po oboznámení sa s úplným administratívnym spisom správneho orgánu na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu dôvodná nie je.

14. Na pojednávaní, ktoré sa pred súdom uskutočnilo dňa 17.03.2022 sa nezúčastnil žalobca, a ani zástupca žalovaného. Žalovaný ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní písomným podaním zo dňa 25.02.2022 (doručeným súdu dňa 01.03.2022) z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, s tým, že nežiada odročiť pojednávanie a vyslovil súhlas s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Súdu navrhol rozhodnúť v zmysle jeho vyjadrenia zo dňa 25.02.2019. Žalobca zaslal správne súdu písomné podanie zo dňa 15.03.2022 doručené poštou nasledujúceho dňa označené ako „Ospravedlnenie sa z pojednávania na deň 17.03.2022 a žiadosť o odročenie na iný termín“, ktorým žiadal o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov v zmysle ust. § 115 SSP, špecifikovaných nasledovne :

„1./ Ochorenie syna O. a starostlivosť o rodinného príslušníka, a sprevádzanie na lekárske ošetrenie. Lekárske potvrdenie doložím.

2. Termíny, resp. čas pojednávania kolidujú s pojednávaniami senátu JUDr. Dana Bystrianská - predsedníčka senátu: - sp. zn. 8S/7/2021- 45 o 9.30 hod, - sp. zn. 8S/172/2020- 41 o 9.00 hod, - sp. zn. 8S/153/2021-38 o 10.00 hod.“

15. Podľa § 114 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (SSP), ak sa riadne predvolaní účastníci konania alebo ich zástupcovia na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať a rozhodnúť v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

16. Podľa § 115 SSP pojednávanie možno odročiť len z dôležitých dôvodov alebo z dôvodov uskutočnenia neverejnej porady a vyhotovenia výroku rozhodnutia správneho súdu. Správny súd môže odročiť pojednávanie aj vtedy, ak to účastníci konania zhodne navrhnú.

17. Uvedená právna úprava odročenia pojednávania si kladie za cieľ zabrániť procesným obštrukciám využívaným účastníkmi konania na často aj opakované odročovanie pojednávania, ktoré sa v mnohých

prípadoch ukáže ako nedôvodné. Zákonodarca zdôraznil, že vo väzbe na okolnosti konkrétneho prípadu je ponechané na úvahu správneho súdu, či procesnú možnosť odročenia pojednávania vo vzťahu k účastníkovi konania využije alebo nie, pričom je však povinný vždy skúmať, či na strane účastníka konania existujú dôležité dôvody pre odročenie pojednávania, pretože v opačnom prípade by mohlo dôjsť k porušeniu základných procesných práv účastníka správneho konania. V prípade, ak súd zistí, že sa na pojednávanie nedostavil účastník konania, ktorý nie je na celé konanie alebo pojednávanie zastúpený a účastník má včas doručené predvolanie na pojednávanie, pričom správny súd ním uvádzané dôvody odročenia nepovažuje za dôležité, alebo preukázané, správny súd uznesením o vedení konania, ktoré vyhlási a poznamená v zápisnici o vedení konania, rozhodne, že pojednávanie sa bude konať v neprítomnosti tohto účastníka konania.

18. Správny súd konštatuje, že predvolanie na pojednávanie v tejto veci bolo žalobcovi doručené včas dňa 28.02.2022 a žalobca mal dostatok času na prípravu na pojednávanie vo veci (§ 108 ods. 2 SSP). Z obsahu žalobcovho ospravedlnenia neprítomnosti na pojednávaní a jeho žiadosti o odročenie pojednávania vyplýva, že dôvodom jeho neprítomnosti bolo ochorenie syna O. a starostlivosť o rodinného príslušníka, ako aj sprevádzanie na lekárske ošetrenie, ktoré skutočnosti mal preukázať lekárske potvrdením. Uvedené dôvody neprítomnosti sú však vymedzené veľmi nejasne a neurčito, pretože nie je z nich zrejmé, akým ochorením trpí jeho syn O., a akým spôsobom je odkázaný na starostlivosť žalobcu, t.j. či ochorenie syna je takého charakteru, že bráni žalobcovi sa zúčastniť pojednávania. V prípade, ak tvrdenie o sprevádzaní na lekárske ošetrenie sa vzťahuje na syna O., žalobca neuviedol, kedy a ku ktorému lekárovi by ho mal sprevádzať a aká starostlivosť sa od neho požaduje (najmä vo vzťahu k veku syna a konkrétnej chorobe). Uvedené podľa názoru súdu by malo vyplývať preukázateľne aj z lekárskeho potvrdenia, vo vzťahu ku ktorému žalobca deklaroval, že ho predloží súdu, no do termínu pojednávania (a ani neskôr) takéto lekárske potvrdenie do spisu predložené nebolo. K druhému dôvodu, ktorý žalobca uviedol v jeho ospravedlnení neprítomnosti na pojednávaní, súd uvádza, že aj keď došlo ku kolízii tohto pojednávania s pojednávaním vedeným v senáte 8S tunajšieho súdu pod sp. zn. 8S/172/2020 (žalobca v konaní vystupuje v rovnakom procesnom postavení žalobcu), v tejto veci mu bolo predvolanie na pojednávanie doručené skôr, t.j. 28.02.2022, pretože predvolanie vo veci sp. zn. 8S/172/2020 bolo žalobcovi doručené až 04.03.2022, tak, ako to vyplýva z informácie o doručení predvolania v označenej veci nachádzajúcej sa v ESS aplikácie REGISTER informačného systému Krajského súdu v Košiciach. V prípade, ak by sa žalobca zúčastnil pojednávania vo veci, súd by prijal organizačné opatrenia v záujme toho, aby mohli obe pojednávania pred súdom prebehnúť postupne, tak, aby nebolo potrebné pojednávanie vo veci sp. zn. 8S/172/2020 odročovať (uvedené platí aj vo vzťahu k ostatným kolidujúcim pojednávaniam žalobcu, u ktorých boli určené termíny pojednávania v rovnaký deň).

19. Z uvedených dôvodov (za situácie, že žalovaný v písomnom podaní zo dňa 25.02.2022 nežiadal odročiť pojednávanie a súhlasil s rozhodnutím aj v jeho neprítomnosti) správny súd nevyužil procesnú možnosť odročenia pojednávania na žiadosť žalobcu, pretože mal za to, že na strane žalobcu neexistujú dôležité dôvody pre odročenie pojednávania, ktoré navyše ani žiadnym spôsobom nepreukázal. Vzhľadom na neprítomnosť žalobcu a neprítomnosť zástupcu žalovaného na nariadenom pojednávaní, súd v súlade s ust. § 114 SSP konal v neprítomnosti účastníkov konania, resp. ich zástupcov, vo veci vykonal potrebné dokazovanie a vo veci rozhodol rozsudkom.

20. Základným poslaním správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky); ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy ukrátená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

21. Podstatou konania v správnom súdnictve je preskúmať zákonnosť rozhodnutí postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu

je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

22. Úlohou správneho súdu v tomto konaní bolo na základe podanej správnej žaloby preskúmať zákonnosť postupu, ako aj rozhodnutia žalovaného č. sp.: KaPO 1N 12056/2018, ČRZ: 63928/2018 zo dňa 14.05.2018, ktorým žalovaný nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci v právnej veci ústavnej sťažnosti pre porušenie základných práv a slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/13/2017 zo dňa 16.01.2018 a konaním, ktoré mu predchádzalo, ktoré rozhodnutie žalovaný založil na tej skutočnosti, že vo veci, s ktorou sa žalobca na centrum obrátil, nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím žalobca nesplnil jednu z troch kumulatívnych podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc. Za situácie, že nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci, žalovaný rozhodol tak, ako je to vyššie uvedené.

23. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osoba v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Z. z. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, v znení zákona č. 8/2005 Z. z., fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak:
a/ jej príjem nepresiahne 1,4 násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
b/ nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
c/ hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

24. Správny súd upriamuje pozornosť na to, že žalovaný pri posudzovaní dátumu právoplatnosti uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/13/2017 zo dňa 16.01.2018 vychádzal zo žalobcom predloženej fotokópie tohto rozhodnutia, na ktorom je vyznačený dátum prevzatia rozhodnutia dňa 16.02.2018. Uvedenú skutočnosť žalobca v podanej správnej žalobe nepoprel a ani voči nej nenamietal, preto aj správny súd pri posudzovaní lehoty na podanie ústavnej sťažnosti proti predmetnému uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vychádzal z uvedeného dátumu jeho doručenia žalobcovi a jeho následnej právoplatnosti, ktorá v zmysle § 238 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku nastala dňom doručenia uznesenia.

25. Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky a o konaní pred ním (v znení platnom do 01.03.2019), sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

26. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného, ako aj jednotlivých podaní žalobcu a vyjadrenia žalovaného vyplýva, že žalobca sa obrátil na žalovaného písomným podaním zo dňa 12.03.2018 označeným ako „Žiadosť o určenie advokáta na zastupovanie žiadateľa vo veci ústavnej sťažnosti na zastupovanie pred Ústavným súdom - SR, podľa zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi“. Touto žiadosťou žalobca žiadal o určenie advokáta na zastupovanie vo veci ústavnej sťažnosti a na zastupovanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky v konaní proti porušovaniu základných práv na spravodlivé súdne konanie a proti porušovaniu čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky, kde ako porušovateľov jeho základných práv označil 1/ Najvyšší súd Slovenskej republiky, a to rozhodnutiami - rozsudkom sp. zn. 3Sžo/55/2016 zo dňa 24.05.2017 a uznesením sp. zn. 2Sdo/13/2017 zo dňa 16.01.2018. V podaní zároveň uviedol stručnú charakteristiku týchto rozhodnutí, z jeho obsahu však nevyplýva, kedy tieto rozhodnutia boli žalobcovi doručené. Ako v poradí druhého účastníka konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky označil Krajský súd v Košiciach, v súvislosti s rozsudkom sp. zn. 10Sa/71/2015 zo dňa 20.05.2016 a ako tretieho účastníka označil Centrum právnej pomoci, ktorého rozhodnutím sp. zn. 1N 3494/12-2355/15-KaPO, r.z. 34511/2015 zo dňa 28.05.2015 mu bol odňatý nárok na poskytovanie právnej pomoci na zastupovanie vo veci vedenej na Okresnom súde Spišská nová Ves pod sp. zn. 14C/88/2007 a vo veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.

zn. 2NcC/11/2012 zo dňa 25.02.2012. V závere podania žalobca uviedol, že žiada o zaslanie tlačiva - formuláru žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Žalovaný na podanie žalobcu reagoval výzvou z 27.03.2018 (ktorú žalobca na pošte prevzal v úložnej lehote dňa 13.04.2018), ktorou žalobcu vyzval na doplnenie požadovaných dokladov, ako aj vyplnenie a podpísanie tlačiva žiadosti o poskytnutie právnej pomoci (zaslanej v prílohe výzvy) a pre posúdenie právnej stránky žiadal o predloženie žalobcom označených rozhodnutí súdov, ako aj uvedenie, porušenia ktorých základných práv a slobôd žalobca namieta, z akých dôvodov a zároveň bol vyzvaný na predloženie dôkazov na podporu jeho tvrdení. Na túto výzvu žalobca reagoval riadne vypísanou Žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (príloha č. 1 k vyhláske č. 544/2005 Z. z.), ktorá bola žalovanému doručená dňa 24.04.2018, a v ktorej uvádza: „Ide o žiadosť o určenie advokáta na zastupovanie žiadateľa vo veci ústavnej sťažnosti na zastupovanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky podľa zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi“. Zhodne s obsahom písomného podania z 12.03.2018 ako porušovateľov jeho základných práv a slobôd označil 1/Najvyšší súd Slovenskej republiky, 2/ Krajský súd v Košiciach a 3/ Centrum právnej pomoci. K tlačivu žiadosti o poskytnutie právnej pomoci žalobca pripojil vo fotokópiách rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/55/2016 zo dňa 24.05.2017, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 10Sp/71/2015 zo dňa 30.05.2016, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/13/2017 zo dňa 16.01.2018, na ktorom sa nachádza rukou písaná poznámka „prevzaté: 16.02.2018“.

27. Podľa § 10 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „konanie“) sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosť uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní; centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

28. Podľa § 10 ods. 5 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu o nároku na poskytnutie právnej pomoci nie je možné podať opravný prostriedok. Proti rozhodnutiu o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci možno podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

29. Správny súd hodnotí ako správny záver žalovaného z preskúmaného rozhodnutia, že riadne vyplnené tlačivo Žiadosti o poskytnutie právnej pomoci (vo forme prílohy č. 1 k vyhláske č. 544/2005 Z.z.) spolu s prílohami bolo žalovanému doručené až po uplynutí lehoty na podanie ústavnej sťažnosti pre porušenie základných práv a slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/13/2017 zo dňa 16.01.2018, pretože koniec dvojmesačnej lehoty (ktorá začala plynúť právoplatnosťou uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré prevzal žalobca podľa vlastnoručne písanej poznámky na rozhodnutí dňa 16.02.2018) na podanie ústavnej sťažnosti uplynul dňom 14.04.2018 a žiadosť žalobcu na predpísanom tlačive bola žalovanému doručená až po jej uplynutí dňa 24.04.2018.

30. Vo vzťahu k povinnosti žalovaného skúmať splnenie procesných podmienok v súvislosti so sporom, v ktorom žiadateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci, správny súd poukazuje na právne závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/13/2015 zo dňa 01.12.2015 podľa ktorého: „Za plne opodstatnené však treba považovať oprávnenie správneho orgánu, aby skúmal, či v konkrétnom prípade nejde u navrhovateľa o zneužitie práva, alebo či už zo skutkových tvrdení navrhovateľa - žiadateľa, bez potreby vykonávať dokazovanie, nie je nepochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť, napr. prišlo k zániku práva uplynutím času alebo ak je v dôkaznej núdzi. Za obdobnú treba považovať situáciu, keď navrhovateľ - žiadateľ vyvracia skutočnosť, ktoré už boli záväzne vyriešené v iných konaniach, alebo ak nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, napr. z dôvodu včasného nepodania opravného prostriedku, resp. jeho neprípustnosti podľa procesných predpisov.“ Uvedené je podľa názoru správneho súdu plne aplikovateľné aj pre potreby tohto súdneho preskúmacieho konania.

31. Za takéhoto stavu správny súd sa stotožnil so záverom žalovaného, že vo veci, s ktorou sa žalobca obrátil na centrum so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci, nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím žalobca nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc, ktoré vyplývajú z ustanovenia § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi. Za takéhoto stavu preto už nebolo povinnosťou žalovaného sa zaoberať splnením ďalších podmienok vyplývajúcich z označeného ustanovenia zákona.

32. Správny súd v závere rozhodnutia poukazuje aj na závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžk/12/2021 zo dňa 28.04.2021, ktorým bola odmietnutá kasačná sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/77/2018-40 z 09.09.2020, v ktorom kasačný súd uviedol :

9.1. „Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 7S/32/2011-70 z 12. marca 2014 zamietol žalobu sťažovateľa, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutí Finančného riaditeľstva SR, ktorými z dôvodu nesplnenia poplatkovej povinnosti sťažovateľom boli zastavené konania, kde sa sťažovateľ domáhal o obnovu konaní ukončených rozhodnutiami Daňového riaditeľstva SR, č. I/225/947/2011/990722-r z 5. januára 2011, vo veci platobného výmeru mesta Spišské Podhradie č. 179152007 z 30. apríla 2007, potvrdeného rozhodnutím Daňového riaditeľstva SR č. I/225/8460-63818/2007/990722-r z 10. augusta 2007, ktorým bola sťažovateľovi vyrubená daň z nehnuteľnosti na rok 2007 v sume 17,75 eur; č. I/225/949/2011/990722-r z 5. januára 2011, vo veci platobného výmeru mesta Spišské Podhradie č. 179152008 z 30. apríla 2008, potvrdeného rozhodnutím Daňového riaditeľstva SR č. I/225/9497-66300/2008/990722-r z 11. augusta 2008, ktorým bola sťažovateľovi vyrubená daň z nehnuteľnosti na rok 2008 v sume 20,64 eur; a č. I/225/951/2011/990722-r z 5. januára 2011, vo veci platobného výmeru mesta Spišské Podhradie č. 179152009 z 13. mája 2009, potvrdeného rozhodnutím Daňového riaditeľstva SR č. I/225/11231- 94158/2009/990722-r zo 7. augusta 2009, ktorým bola sťažovateľovi vyrubená daň z nehnuteľnosti na rok 2009 v sume 20,66 eur.

9.2. Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/32/2011-70 z 12. marca 2014 bol na základe odvolania sťažovateľa podrobený odvolaciemu prieskumu, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 2Sžf/92/2014 z 22. marca 2017 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/32/2011-70 z 12. marca 2014. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 13. apríla 2017.

9.3. Voči rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/92/2014 z 22. marca 2017 podal sťažovateľ dovolanie, ktoré konanie bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/7/2017 zo 16. januára 2018 zastavené z dôvodu nedostatku podmienok konania - nedostatku právomoci. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. marca 2018.

9.4. Voči uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/7/2017 zo 16. januára 2018 podal sťažovateľ ústavnú sťažnosť datovanú 11. mája 2018, pre porušenie Čl. 46 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutiami uvedenými v bodoch 9.1 - 9.3, pričom súčasne (21. mája 2018) podal sťažovateľ u žalovaného žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a žiadosť o predbežné poskytnutie právnej pomoci.

9.5. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím spis. zn.: KaPO 4N 14617/2018-PP, ČRZ: 68794/2018 z 22. mája 2018 predbežne nepriznal sťažovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci ústavnej sťažnosti pre porušenie jeho základných práv a slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/7/2017 zo 16. januára 2018 a konaním, ktoré mu predchádzalo.

9.6. Žalovaný následne rozhodnutím spis. zn.: KaPO 4N 14617/2018-PP, ČRZ: 95089/2018 z 13. júla 2018 nepriznal sťažovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci ústavnej sťažnosti pre porušenie jeho základných práv a slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/7/2017 zo 16. januára 2018 a konaním, ktoré mu predchádzalo.

10. Z rozhodovacej činnosti kasačného súdu je známe, že sťažovateľ opakovane podáva dovolania voči rozhodnutiam kasačného súdu - viď. ďalšie konania vedené pod sp. zn. 1Sdo/98/2010, sp. zn. 1Sdo/23/2012, sp. zn. 2Sdo/5/2015, sp. zn. 1Sdo/8/2016, sp. zn. 2Sdo/16/2016, sp. zn. 2Sdo/17/2016, sp. zn. 2Sdo/13/2017, sp. zn. 1Sdo/8/2017 a sp. zn. 1Sdo/5/2018. Vo všetkých konaniach rozhodol kasačný súd zhodne, a to tak, že konanie z dôvodu absencie právomoci zastavil.

11. Skutočnosť, že kasačný súd nemá právomoc preskúmať dôvodnosť dovolateľom uvádzaných argumentov vyplýva tiež z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky, pričom kasačný súd príkladmo okrem rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky uvádzaných v uznesení sp. zn. 2Sdo/7/2017 zo 16. januára 2018 (sp. zn. II. ÚS 87/09 a sp. zn. IV. ÚS 208/08) uvádza niekoľko ďalších relevantných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vydaných za účinnosti Správneho

súdneho poriadku, a to rozhodnutia vo veciach sp. zn. I. ÚS 606/2016-19, sp. zn. I. ÚS 104/2017-8, sp. zn. II. ÚS 261/2017-11, sp. zn. II. ÚS 408/2017-24, sp. zn. IV. ÚS 169/2018-38, sp. zn. I. ÚS 360/2019-10 a sp. zn. I. ÚS 540/2020-26.

12. Z rozhodovacej činnosti kasačného súdu je ďalej známe, že sťažovateľ napriek riadnemu poučeniu podľa § 438 až § 449 S.s.p. opakovane podáva bezúspešné kasačné sťažnosti, vid'. napr. konania vedené na kasačnom súde pod sp. zn. 5Sžfk/7/2018, sp. zn. 2Sžk/32/2017, sp. zn. 5Sžfk/30,32/2019, sp. zn. 2Asan/8/2017, sp. zn. 6Sžfk/28/2020 a sp. zn. 10Sžfk/30/2020; ktoré boli všetky odmietnuté z procesných dôvodov.

13. Na mieste je tiež poukázať na to, že na kasačnom súde je v súčasnosti vedených 44 sporov sťažovateľa so žalovaným, z toho 15 nerozhodnutých, ktoré poväčšine spolu súvisia, resp. na seba nadväzujú. Taktiež je na správnom súde vedené ďalšie množstvo správnych žalôb sťažovateľa voči rozhodnutiam žalovaného, o ktorých doposiaľ správny súd nerozhodol (vid'. napr. sprievodný list z 15. marca 2021). V tomto kontexte sťažovateľ poukazuje na vyjadrenie žalovaného (vid'. bod 5.), podľa ktorého sťažovateľ iniciuje u žalovaného neprimerané množstvo administratívnych konaní, čím ho neprimerane administratívne zaťažuje, pričom bez ohľadu na výsledok administratívneho konania sťažovateľ nie je s postupom a rozhodnutím žalovaného spokojný, čím dochádza k mareniu účelu zákona o právnej pomoci.

14. Zo skutočností uvádzaných v bodoch 9.1 - 9.4, v kontexte skutočností uvádzaných v bode 10. a 12. - 13., a tiež s ohľadom a emotívny, vzťahovačný a útočný písomný prejav sťažovateľa je zrejmé, že v prípade sťažovateľa ide v predmetnej veci o prejav pretrvávajúcej nespokojnosti s výsledkom jednotlivých konaní, bez schopnosti sebareflexie a akceptácie výsledku jednotlivých konaní. Tu je na mieste poukázať, že už v začiatku sporu, v administratívnom konaní, ktoré bolo predmetom správneho súdneho prieskumu v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/32/2011, došlo k zastaveniu konania práve pre nečinnosť sťažovateľa, ktorý si nesplnil elementárnu poplatkovú povinnosť (primerane zásada *vigilantibus iura scripta sunt*). Od uvedeného sa následne odvíjalo správne súdne konanie, kasačné konanie, dovolacie konanie, predmetné administratívne konanie, ďalšie správne súdne konanie, až predmetné kasačné konanie. Napriek tomu, že konania, ktorých obnovu sa sťažovateľ domáha boli ukončené v auguste 2007 (vid'. bod 9.1), sťažovateľ doposiaľ nie je schopný tieto rozhodnutia akceptovať a po dobu bezmála 14 rokov využíva všetky dostupné, ako aj nedostupné právne prostriedky na ich zvrátenie.

15. Účelom zákona o právnej pomoci je zabezpečiť poskytovanie právnej pomoci osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv. Práva, ktoré majú byť predmetom uplatnenia, a v súvislosti s ktorými sa má právna pomoc poskytnúť musia mať reálny základ a musia byť spôsobilé na ochranu v medziach Ústavy Slovenskej republiky a príslušných zákonov. Právo na právnu pomoc nesmie slúžiť ako nástroj terorizovania iných osôb alebo štátnych orgánov a toto nesmie byť realizované v takom rozsahu, ktorý by bránil jeho realizáciu iným osobám. Právo na právnu pomoc tiež nesmie byť zneužívané ako „voľnočasová aktivita“, prípadne „rozptylenie“ žiadateľa.

16. Kasačný súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že výkon práva na právnu pomoc sťažovateľom dosahuje šikanózný rozmer, keď sťažovateľ žalovaného neprimerane zaťažuje obsahovo opakovanými žiadosťami, ktoré obsahovo nadväzujú na iné konania a vytvárajú tzv. „začarovaný kruh“, kedy každé konanie iniciované sťažovateľom vytvára základ pre ďalšie konania, často bez reálnej šance na úspech, ako je tomu aj v danom prípade. Sťažovateľovi, vzhľadom na skôr podané dovolania (primerane bod 10.), už v čase podávania dovolania voči rozsudku kasačného súdu sp. zn. 2Sžf/92/2014 z 22. marca 2017 musel byť zrejmý výsledok dovolacieho konania, a to aj s ohľadom na konštantnú rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (primerane bod 11.); na ktorú navyše kasačný súd v rozhodnutí sp. zn. 2Sdo/7/2017 zo 16. januára 2018 poukázal. Kasačný súd sa tiež stotožňuje s názorom žalovaného, že postup sťažovateľa je motivovaný aj tým, že v prípade neúspechu nenesie takmer žiadne dôsledky s tým spojené.

33. S poukazom na uvedené skutočnosti považoval správny súd jednotlivé námietky žalobcu obsiahnuté v žalobe za nedôvodné a po dôkladnom zvážení všetkých vyššie uvedených skutočností a na ich základe v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami podľa § 190 SSP správnu žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

34. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 SSP, v zmysle ktorých účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nemal vo veci úspech celkom, ani sčasti a

žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

35. Senát Krajského súdu v Košiciach vo veci rozhodol v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote do jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak:

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/ (sociálne veci, veci azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).